

๓
สร้างเมืองสาเกต

๒๒

ต่อมา พระเจ้าปเสนทิโกศลผู้ปกครองเมือง
สาวัตถี แคว้นโกศล ทรงดำริว่า เศรษฐีผู้มี
ทรัพย์นับไม่ถ้วนทั้ง ๕ คน อยู่ในแคว้นของพระเจ้า
พิมพิสาร ส่วนแคว้นของเรากลับไม่มีเลย เราควรจะไป
ขอผู้มีบุญจากพระเจ้าพิมพิสาร ดำริแล้วจึงเสด็จไปสู่
กรุงราชคฤห์ แคว้นมคธ

พระเจ้าพิมพิสารเสด็จมาต้อนรับด้วยความยินดี และตรัสถามว่า “พระองค์ทรงมีธุระอะไรหรือ”

พระเจ้าปเสนทิโกศลตอบว่า “ก็เมืองของท่าน มีเศรษฐีผู้มีทรัพย์นับไม่ถ้วนถึง ๕ คน และผู้มีบุญอีก ๕ คน เราขอลักคนหนึ่งเพื่อไปอยู่เมืองของเรา”

พระเจ้าพิมพิสารตรัสตอบว่า “โอ ! เราไม่อาจ จะให้ตระกูลใหญ่ ๆ ย้ายไปได้หรอก”

“ถ้าพระองค์ไม่ให้ หม่อมฉันจะไม่ไป จะอยู่ที่
นี้แหละ” พระเจ้าปเสนทิโกศลตอบ

พระเจ้าพิมพิสารจึงปรึกษาเหล่าอำมาตย์ว่า
“การย้ายตระกูลใหญ่ ๆ ทั้งตระกูลเป็นเรื่องใหญ่ เราไม่
อาจจะทำได้ ดังนั้น เราควรส่งใครไปให้พระเจ้าปเสนทิ
โกศลดี”

อำมาตย์กราบทูลว่า “เราควรส่งท่านธัญชัย

เศรษฐี ผู้เป็นบุตรของท่านเมณฑกเศรษฐี เป็นหนึ่งในผู้
มีบุญทั้ง ๕ คนไป”

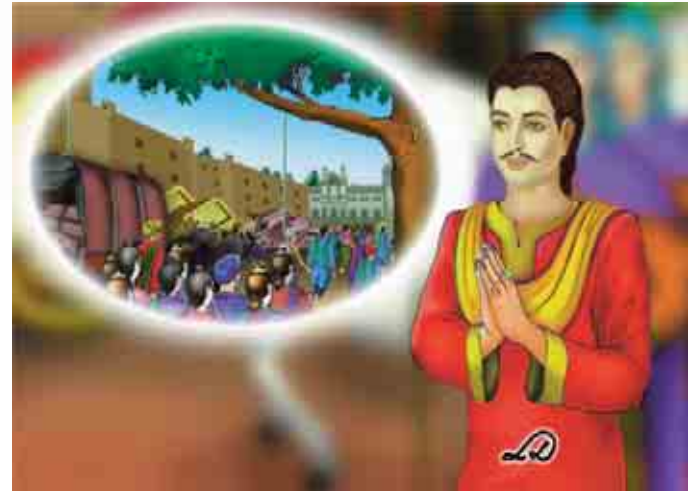
พระเจ้าพิมพิสารจึงให้ตามธัญชัยเศรษฐีมา
เข้าเฝ้า แล้วตรัสว่า “พระเจ้าปเสนทิโกศลอยากได้ผู้มีบุญ
มาก เธอจงไปอยู่กับพระองค์เถิด” ธัญชัยเศรษฐี
กราบทูลว่า “เมื่อพระองค์ทรงเห็นควร ข้าพระองค์ก็จะ
ไป” พระเจ้าปเสนทิโกศลจึงยอมเสด็จกลับเมืองพร้อม
กับธัญชัยเศรษฐีในวันนั้นเอง

เมื่อเดินทางได้ราตรีหนึ่ง ก็หยุดพักระหว่างทาง ณ สถานที่อันน่ารื่นรมย์ ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองสาวัตถี ๗ โยชน์ ธนัญชัยเศรษฐี ได้ทูลถามพระเจ้าปเสนทิโกศลว่า “สถานที่นี้เป็นของใคร” พระเจ้าปเสนทิโกศลตรัสตอบว่า “เป็นของเราเอง” ธนัญชัยเศรษฐีจึงกราบทูลว่า “ภายในเมืองสาวัตถีนั้นคับแคบแออัด หม่อมฉันอยาก จะสร้างเมืองอยู่ ณ ที่นี้” พระเจ้าปเสนทิโกศลก็ตอบตกลง

ธนัญชัยเศรษฐีจึงเร่งสร้างเมืองตลอดทั้งกลางวันกลางคืน
ในไม่ช้าเมืองใหม่ก็สร้างสำเร็จ แล้วให้ชื่อว่า เมืองสาเกต

